

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Sacramentis In Genere Ac De Sacramentalibus Nec Non De Sacramentis Baptismi, Confirmationis, atque Extremæ Unctionis Decisiones

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio XIX. Argumentum. Character, qui est secundus effectus trium Sacramentorum, quid sit? & in qua Animæ potentia imprimatur? in præsentis Decisione discutitur. Respectus debitus Characteri, ne ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94638)

DECISIO XIX.

ARGUMENTUM.

Character, qui est secundus effectus trium Sacramentorum, quid sit? & in qua Animæ potentia imprimatur? in præsentia Decisione discutitur. Respectus debitus Characteri, ne quis peccet ministrando Sacramenta in mortali, vel ea suscipiendo cum Venialibus. Ornatus Animæ Tertius effectus Sacramentorum remissivè explicatur.

SUMMARIUM.

- 1 Character quid sit? Et quid significet?
- 2 Circumcisio an imprimeret Characterem in anima?
- 3 Character an imprimatur in intellectu, vel in voluntate?
- 4 Character à quibus Sacramentis imprimatur?
- 5 Characteris effectus qui, & quot sint.
- 6 Ordinatus Sacerdos ministrans Sacramenta in mortali, quot mortalia committat.
- 7 Eucharistiam qui ministrat in peccato peccat mortaliter.
- 8 Venialia habens, & non dolens an peccet, si Sacramenta suscipiat.
- 9 Ornatus anime causatus à quolibet Sacramento, quid sit.

Post explicitum primum effectum Sacramentorum, qui est gratia, transeundum est ad sequentem, qui est Character. Ideo in præsentia quaeritur, *Quid sit Character?* Respondent tum Scholastici, tum Morales, tum Doctores Canonistæ, Characterem esse signum spirituale, & indelebile, in anima impressum. Conc. Trid. sess. 7. can. 9. Quod quidem nomen Character apud Græcos grammaticos importat Figuram: ideoque ubi ad Hebr. 1. 3. habetur figura substantia ejus, ponitur in Græco Character substantia ejus. Sic figuræ, quibus litteræ scribuntur vocantur characteres. Et Apoc. 13. 14. 16. & 19. dicitur Character bestia, id est figura bestia, quam in fronte, vel manu habebunt ejus sequaces. Hinc apud Mathematicos pro suo quisque instituto habet proprios characteres ad aliquid significandum, ut in Arithmetica numeri specificantur per characteres, id est, litteras Græcas, & Hebraicas, ut dixi de Penitentia Decif. 24. n. 5. Sic in Algebra, in Astronomia, & in Geometria habent proprios characteres ad denotanda certa signa, planetas, & aspectus eorum, prout etiam in Medicina ad innuendum Unicam, Drachma, Scrupulum, Libram, & alia, de quibus Lexic. Medic. & Lexic. Mathematic. in Verb. Character. à studiosis legenda. At secundum translaticiam significationem character importat aliquod signum sensibile. Et secundum Theologos, Character est forma quadam spiritualis impressa à Deo suscipienti Sacramentum non iterabile. Ita Emin. Card. de Lauræa d. tom. 1. de Sacramentis in genere disp. 9. art. 1. num. 2. & seqq. ubi num. 6. probat, quod etiam Circumcisio in lege veteri imprimebat characterem in suscipiente; quod negat Volpi resol. 173. num. 3. An autem character imprimatur in intellectu secundum S. Thom. p. 3. q. 63. art. 4. vel in voluntate secundum Scotum in 4. dist. 6. q. ult. disputant Suarez tom. 3. disp. 11. sect. 4. Vasquez. 3. p. q. 63. art. 6. disp. 134. cap. 4. num. 81. Emin. Card. de Lugo disp. 6. sect. 4. Maltrius in 4. Sent.

d. 1. num. 229. & Emin. Card. de Lauræa d. disp. 9. art. ult.

Præcipuè verò oportet declarare pro instructione tironum, Quænam Sacramenta imprimant characterem; Quapropter sciendum est, quod imprimunt characterem sola tria Sacramenta, scilicet Baptismus, Confirmatio, & Ordo, ex Conc. Trid. cit. sess. 7. can. 9. Et ideò illa Sacramenta reiterari non possunt: & characteres Confirmationis, & Ordinis habent necessariam connexionem cum characterem Baptismi; adeò ut si confirmatio, vel Ordo conferatur non baptizato, invalidè conferatur, cap. 2. §. Quia verò. De Presbyter. non baptiz. At character Ordinis non pendet à characterem Confirmationis; idcirco si Ordo conferatur non confirmato, validè confertur; sed suscipiens peccat mortaliter secundum aliquos, & secundum alios venialiter tantum, Henriq. lib. 3. cap. 5. in fin. Navar. in Man. cap. 22. num. 9. Volpi d. resol. 73. n. 7. Diana part. 10. tract. 11. resol. 14. Quæ sibi constituit sedem in opere Coordinato tom. 2. tract. 5. resol. 100.

Quod si quis petat, qui sint effectus characteris? Huic responderetur, esse sex sequentes, videlicet. 1. Potestatem quandam spirituales ad ea peragenda, quæ ad cultum divinum spectant; passivam in Baptismo, per cuius characterem redditur homo idoneus ad alia Sacramenta licitè, & validè suscipiendas & activam in Ordine ad Sacramenta aliis ministranda; & in Confirmatione ad fidem profitendam. 2. Configurationem cum Christo Domino, à quo tanquam Summo Sacerdote derivatur omnis potestas spiritualis. 3. Distinctionem ab aliis hominibus, & ideò in alia vita baptizati secerentur à non baptizatis, prout confirmati, & Ordinati à non confirmatis, & à non ordinatis, respectu characteris Sacramentalis, ad instar Vestium cum simbriis rubris, vel caruleis, seu flavis, quæ distinguunt famulos unius Baronis, & Comitis à famulis alterius. 4. Energiam permovendi Angelum Custodè, ut aspiciens characterem sollicitius obeat munus regendi, illuminandi, & protegendi suum clientem. 5. Testimonium, quasi Bullam auream, qua Deus testificatur jus, quod homo acquisivit per Sacramentum. 6. Tandem motivum speciale permovendi quoque Deum ipsum ad conferenda auxilia, & gratias in ordine ad actiones illas, ad quas per tale Sacramentum specialiter destinatur homo. Ita Gobat de Sacramen. tract. 1. à num. 291. Abelly de Sacramen. in genere par. 2. tract. 1. cap. 1. sect. 6. in fine. Cardin. Toletus lib. 2. cap. 16. num. 5. Marchant in Candelabr. Myst. tractat. 1. lect. 6. Eminentiss. Card. de Lugo dicit disp. 6. sect. 4. & Emin. Card. de Lauræa disp. 9. art. 3.

Hinc ad cognoscendam reverentiam debitam Characteri, proponitur casus: Sacerdos, existens in mortali peccato, laicum sacramentaliter absolvit, communicat, Missamque celebrat, & puerum baptizat. Quaeritur, Quot peccata committat? Pro resolutione hujusmodi casus varii varia dicunt. Alii numerant quatuor peccata mortalia. 1. In absolvendo. 2. In communicando. 3. In celebrando. 4. In baptizando. Alii duo mortalia tantum; quia communicare in mortali non est mortale. Tambur. de Commun. cap. 1. §. 7. n. 59. & dictum est supra Decif. 16. num. 1. Vers. Caterum. Neque baptizare in casu necessitatis. Layman, lib. 5. tract. 1. cap. 5. num. 7. Volpi resol. 168. num. 10. ubi DD. plurimi.

Alii repererunt sex mortalia; quia in celebratione Missæ Sacerdos in mortali existens tria mortalia committit, Unum in offerendo, Alterum in confere-

crando, & Tertium in fumendo sacrificium. DD. apud Azor. *part. 1. lib. 10. cap. 31. q. 11.*

Alii quinque mortalia, nam Sacerdos criminofus celebrans duo peccata mortalia facit. Unum consecrando, Alterum se communicando. Tambur. *de Communione d. cap. 1. §. 7. num. 57.* Idem *de Sacramentis in genere lib. 1. cap. 2. §. 3. num. 9.*

Omnès supradictæ numerationes sunt probabiles. Curia nostra reperit in proposito casu quinque mortalia.

Primum in absolvendo, quia Sacerdos debet esse in gratia, ut licitè adminiftraret Sacramenta ex multis rationibus allegatis per Bonocinam *tom. 1. de Sacram. in gen. disp. 1. qu. 3. punct. 2. §. 1. num. 2.* Secundo in communicando; nam probabilior est opinio, quod Sacerdos in mortali existens, communicans laicum, peccet mortaliter; quia ultra irreverentiam magnam erga sanctiffimam Euchariftiam, eam adminiftrat solemniter, & ex officio Sayr. Valentia, Suarez, Coninch, & Camerota apud Bonocin. *d. §. 1. num. 13.* Tertium Missam celebrando dum consecrat; & Quartum, dum seipsum communicat. Tamburin. *d. §. 7. num. 57. in lib. d. 55. Comm. & Cardin. de Lugo de Euchar. disp. 14. num. 134.* Quintum tandem in baptizando puerum, non solum solemniter, sed etiam in necessitatis casu, more laico: semper enim peccat mortaliter, qui existens in peccato baptizat, ut pluribus rationibus eruditè probat Emin. Cardin. de Lauræa *d. tom. 1. de Sacram. disp. 10. artic. 4. à num. 47. & seqq. & à num. 61.* siquidem præceptum amandi Deum, & servandi quod præcipit, præponderat cuicumque necessitati proximorum.

Sed Utrum licitum fit peccata venialia habenti suscipere Sacramenta nullo præmissio dolore? deprehenditur ex resolutione casus sequentis: Clericus sciens, se plura Venialia commisisse, absque confessione, contritione, vel attritione suscipit Sacramentum Confirmationis, Ordinis, & Eucharistiæ. Quæ, & Quot peccata committat? In hoc casu est distinguendum: Vel iste Clericus fuorum peccatorum venialium præteritorum vix recordatur, & ad ea non reflectit in susceptione Sacramentorum; & tunc si aliàs cum devotione, & reverentia suscipit, nullum peccatum committit; ea ratione, quia peccata Venialia præterita, solo habitu manentia, per se non impediunt effectum Sacramentorum, videlicet augmentum gratiæ sanctificantis, quin potius Sanctiffima Eucharistia ex opere operato delet venialia, quibus voluntas suscipientis neque actualiter, neque virtualiter inhæret. S. Thom. *3. p. q. 79. art. 4.* Layman. *lib. 5. tract. 4. cap. 6. num. 1.* Reginald. *lib. 29. num. 111.* Thom. Tamburin. *de Sacramentis in genere lib. 1. cap. 3. §. 2. num. 7. & in libr. de S. Commun. cap. 1. §. 4. Volpi resol. 57. num. 18.* Billus *in Hierurgia litter. E. num. 169. §. 2.* & Emin. Card. de Lauræa *d. tom. 1. de Sacramentis disp. 25. num. 161.* Vel præfatus clericus habet æqualem affectum ad ipsa sua peccata venialia, & propositum perseverandi in ipsis; & advertit ad illa; & in nihilo ea detestatur; & in hoc casu in susceptione cujuslibet Sacramentum committit novum peccatum Veniale, ob irreverentiam, & indevotionem, quibus suscipit Sacramenta cum tali pondere in anima sua; & idem dicendum esset, si in actu susceptionis Sacramentorum deleæretur de aliquo objecto veniali. Henriquez. *in summ. par. 1. lib. 8. cap. 45. §. 2.* Reginald. *d. lib. 29. num. 100.* Layman. *d. cap. 6. num. 3.* & ibi Suarez *de Euchar. disp. 66. sect. 1.* Diana *par. 3. tract. 4. resol. 31.* Quæ in *Coordinat. Clericali Tom. 1. Liber 1.*

nato opere residet *tom. 2. tract. 2. resol. 44.* Mastrius *in Theolog. Mor. d. 21. n. 85.* & Eminentiss. Card. de Lauræa *d. disp. 25. num. 129. & num. 161.*

De tertio effectu Sacramentorum, qui est ornatus animæ, & auxilia quædam ad obtinendum finem, in quem singula Sacramenta sunt à Christo Domino ordinata, in his Decisionibus non agimus, quia spectat ad Scholasticos, ad quos hæc non sunt directæ, sed ad Animarum Rectores, & Confessarios, qui egent doctrina practica, & plana, non autem abstracta & de apicibus Theologiæ speculative. Qui cupit de eodem effectu satis claram explicationem habere legat doctiffimos Salmanticenses *in tract. de Sacramentis in genere tract. 1. cap. 5. punct. 3. & 4.* & reperiet, ipsum consistere in augmento virtutum, & donorum spiritualium, quod causat quodcumque Sacramentum in anima præter illud gratiæ sanctificantis.

DECISIO. XX.

ARGUMENTUM.

Sacramentalia Ecclesiæ exponuntur quoad eorum numerum, & quoad effectum, qui præcipuus est in delendis culpis Venialibus. Sed Utrum eas delet ex opere operato, vel ex opere operantis discutitur, cum aliis dubiis Sacramentalia concernentibus.

SUMMARIUM.

- 1 Sacramentalia, quæ, & quot sint?
- 2 Sacramentalia an remittant venialia peccata?
- 3 Displicentia Venialium est necessaria ad eorum remissionem.
- 4 Venialium detestatio potest esse dimidiata.
- 5 Sacramentalia an deleant Venialia ex opere operato? vel ex opere operantis? & num. 6.
- 7 Venialia ex opere operantis quomodo remittantur à Sacramentalibus?
- 8 Venialia delentur sex aliis remediis, & qua hæc sint?
- 9 Venialia peccata an in inferno deleantur?
- 10 Sacramentalia constituens in Mortali an mortaliter peccet?

Ultimo loco antequam concludamus præsentibus Decisionibus de Sacramentis in genere, convenit, ut aliqua dicamus de Sacramentalibus. Idèo Queritur, Quæ & quot sint Sacramentalia? Omnes Theologi, & Canonistæ docent Sacramentalia esse sex contenta hoc carmine: *Orans, Tinctus, Edens, Confessus, Dans, Benedicens*, quod refertur communiter à Doctribus, & ab iisdem pariter declaratur; videlicet à Paludano *in 4. dist. 16. qu. 1. art. 2. conclus. 4.* à Reginaldo *in Praxi for. Penit. lib. 5. num. 43.* à Bonacina *tom. 1. De Penitentia Sacramento disp. 5. quest. 6. sect. 2. punct. 2.* à Volpi *in Resolut. Moral. Verb. Veniale, Introductio, num. 4.* à Jordano *in Schedula Sacramentorum tom. 1. lib. 3. tit. 7. pag. 272. col. 2.* à Joan. Baptista Calasio *De Veterib. Sacris Christianor. Ritibus cap. 4. in fin.* & ab Emin. Cardin. de Lauræa *in 4. sent. tom. 2. disp. 15. art. 12. de Sacram. Penitentia.*

Orans denotat Orationem Dominicalem, quæ præcipuum inter Sacramentalia obtinet locum, tanquam instituta à Christo Domino Dei Filio, & Supremo præceptore nostro; & de ea habemus textum *in cap. De quotidianis 20. de Penit. dist. 3.* Quamvis alii intra Sacramentalium numerum reponant quamcumque orationem Deo devotè factam; juxta illud *Prov. 15.*